

Forfatter: Aage Friis, 1870-1949

Titel: Udrag fra BREV TIL: Heiberg, Johanne Luise FRA: Heiberg, Johan Ludvig (1829-07-03)

Citation: Aage Friis, 1870-1949: "Fra det Heibergske Hjem", i *Fra det Heibergske Hjem*, J. H. Schultz Forlag, s. 47. Onlineudgave fra Danmarks Breve:
<https://tekster.kb.dk/text/letters-002922578-000-shoot-idm140619157827664.pdf>
(tilgået 05. maj 2024)

Anvendt udgave: Fra det Heibergske Hjem

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Ret megen Tak for Deres nydelige lille Brev til min Moder. Ogsaa jeg takker derfor, thi vel veed jeg, at Blomsterne ikke ere mine, men de have dog staaet i min Stue, og jeg kan jo ogsaa lugte til dem. Jeg har ret havt en blaa Længsel efter at høre noget umiddelbart fra Dem; i Mangel deraf har jeg tyet til alle middelbare Kilder, og har besøgt baade Deres Moder og Deres Søster og Commandeur Wulffs, i Haabet om at faae nogen Efterretning. 1) Paa de to første Steder slog Haabet mig da heller ikke fejl. Da jeg ikke veed, om De med sidste Post har skrevet til Deres Søster, saa skal jeg idag gaae op til hende, for at lade hende vide, hvorledes De lever. Den lille Marie længtes saa meget efter Tante Hanne; jeg troer ogsaa, at hendes Længsel, ligesom enhver Længsel der har Dem til Gjenstand, er blaa, eller i det mindste violet. Men det er da heller intet Under, thi De er virkelig en forunderlig Pige. Hvorfor har De nu gjort mig den Sorg, ikke at benytte det Vers, jeg skrev Dem til ved Afreisen? Hvis det blev forkrøllet, kunde jeg jo let have givet Dem en anden Afskrift. Dersom De vidste, hvor megen Græmmelse min Egenkjærlighed har maattet udstaae ved Efterretningen om Deres Søsyge! thi jeg troede, at Deres Sygdom kom deraf, at Verset ikke var smukt nok; det faldt mig aldrig ind, at De, tiltrods for Deres Løfte, ei engang havde brugt mit Raad. Og nu vil De bilde mig ind, at Verset var alt for smukt? Skulde det da maaskee have været mindre smukt, for at hvile paa saa smukt et Sted? Det var Tanken om den Lykkes. 48der ventede mit Vers, som begeistrede mig til at skrive det, og nu har De saaledes bedraget mig for min Løn! Hvorledes vil De gjøre det godt igjen? Hvis De har mindste Retfærdigheds-Følelse, saa haaber jeg, at De er beredt til en betydelig Erstatning. Dersom jeg nu, ifølge Deres Opfordring, skrev et Digt, som De kunde fremsige i Christiania, saa lod De maaskee være at fremsige det, og sagde mig, at det var alt fo smukt dertil. 1) Oprigtig talt, jeg har virkelig havt i Sinde at opfylde mit Løfte, og har endog tænkt paa et Digt, som skulde hedde De blaa Længsler, men jeg forsikkrer Dem, at det næsten er mig umuligt at skrive Digte for nærværende Tid; jeg troer, det kommer deraf, at jeg ikke længer seer Dem. Jeg tør derfor intet love, og vilde desuden sandsynligviis komme for silde dermed. Jeg skal desuden i Sommer skrive ikke blot et Stykke til Kongens, men ogsaa eet til Dronningens Fødselsdag, og er færdig at hænge mig, naar jeg betænker min poetiske Armod, uden at tale om den prosaiske. 2) De klager over, at De har intet at sige. O det har ingen Nød! De faaer hverken mig eller nogen til at troe, at De er en intetsigende Person. Apropos, jeg har hørt en lille Fugl synge om, at De i disse Dage vil blive udnævnt til Kongelig Skuespillerinde; dog — Deres Søster har sagt mig, at De selv har hørt en Fugl synge om det samme; nu vel, saa kan den ene Fugl jo bekræfte den andens Sang. 3) Forresten er det jo ikke meer, end hvad Directionen er Dem skyldig at gjøre. Ogsaa Hviid (med hvem Byen nu forlover Dem) bliver Skuespiller. 4) Flere Udnævnelser skee nok ikke denne Gang. Hvem der har faaet Afsked, behøver jeg vel ikke at fortælle Dem, da De sagtens allerede har faaet Efterretning derom. 5) — Det glæder mig, at De har forstaaet min og Winthers Salut fra Bellevue. Naar De vender tilbage, vil De blive modtaget med 9 Skud fra samme Sted, thi det er meget glædeligere at see Dem reise hjem, end at see Dem drage bort.